

Як карають за плагіат і списування: закордонний досвід

Джерело: [Освіторія](#), адаптований текст

Авторка: Анна Мірошнікова

Сінгапур: користуйся чужими зошитами

Заклади освіти в цій країні застосовують сервери, які підраховують відсоток збігів у кожній письмовій роботі з будь-якими роботами старшокласників/-ць і студентів/-ок. [Якщо плагіат доведуть](#), кандидатуру студента чи студентки подадуть на відрахування з університету.

Якщо в нього чи неї є численні заслуги, на перший раз можуть пробачити. Утім, ставлення буде таке ж, як у банку до клієнта чи клієнтки з поганою кредитною історією. Якщо викладач/-ка, учитель/-ка чи хтось іще дає дозвіл на списування або підказує відповіді — це [карна справа](#).

Що ж до школи, то з перших класів дитину вчать зазначати джерела інформації. Замість «Ось що я дізнався / дізналася про динозаврів», вона має згадати назву книжки, статті, анімації, в якій про це розповідали, навіть дати посилання на інтернет-ресурси.

Водночас поза межами контрольних і тестів учні та учениці можуть користуватися зошитами однокласників і однокласниць, щоб від них навчатися. Учень чи учениця, який / яка не розуміє завдання, має право обійти клас, відкрито подивитися, що і як пишуть інші діти, коротенько переписати та уточнити. Вважають, що так дитина вчиться комунікувати та спиратися на досвід інших людей.

Нова Зеландія: однокласники й однокласниці видадуть порушника

Тут за різні форми обману під час навчання [накладають величезні штрафи](#). Звісно, якщо йдеться про школяра чи школярку — витрати лягають на батьків. Списати, завантажити роботу в інтернеті, підказати на тесті — за все це доведеться сплатити до 6 тисяч євро. Але й це не все. Якщо на тесті знайшли шпаргалку або перевірка есе засвідчила високу ймовірність плагіату, іспит провалено, а за його перескладання треба заплатити.

На тестах і контрольних учнівство побоюється навіть дивитися на столи однокласників та однокласниць, щоб їх не запідозрили в бажанні списати. Сповістити про це вчителю чи вчительці можуть самі школярі та школярки: так учинить більшість, і їх не називатимуть ябедами. Це вважають захистом своєї інтелектуальної власності. А от тим, хто списує, окрім негативної оцінки, загрожує втрата репутації серед однокласників і однокласниць. Обман під час навчання — це соромно, ніхто цього не романтизує.

Австралія: шпаргалки гірші за плагіат?

Останні 10 років тут збирають дані й аналізують причини, чому поширилися випадки списування та плагіату. Школи щороку подають звіти, скільки учнів і учениць обманювали, який тип завдань вони не подужали, яке покарання застосовано.

Випадки обманів на іспитах — поодинокі. Практично не було випадків плагіату під час групової роботи. Есе й контрольні з англійської мови — завдання, під час яких найчастіше порушують правила (а не математика й природничі науки, як думали дослідники). Цікаво, що за шпаргалки чи підглядання в гаджети учні й учениці гарантовано отримували нуль балів за тест та мали перескладати. А ось за плагіат так карали лише дві третини винних — решті просто знижували бал.

Німеччина: ніхто не хоче видатися нездібним/-ою

Шкільні вчителі й учительки можуть заплющувати очі на списування, та й однокласникам і однокласницям зазвичай байдуже, чи порушує хтось правила. Утім, вважається, що вдаються до цього лише ті, кому зовсім важко дається матеріал.

Зазвичай на іспитах можна використовувати довідкові матеріали — завдання спрямовано на креативне й аналітичне мислення. Того, що потрібно тримати в пам'яті, зовсім мало. Тож здебільшого дітям не хочеться вважатися, м'яко кажучи, дурниками, які не змогли самостійно вивчити необхідний мінімум.

Китай: що знайшов — те й твоє

У Китаї дітям доводиться заучувати не лише фрази, а й великі тексти доповідей політичних лідерів. Учням і ученицям [прищеплюють думку](#), що є взірцеві фрази, якими варто користуватися в житті та які варто запозичити в мудрих людей. Вони заучують чимало крилатих фраз. Про правила цитування учнівству майже не розповідають.

Часом вчителі й учительки усвідомлюють, що реферати, які здали школярі та школярки, взято з інтернету, тож оцінюють уміння знаходити інформацію і компілювати. Діти тут навчаються до ночі, впоратися з купою завдань самотужки фізично неможливо. За списування і використання шпаргалок можуть суворо покарати: аж до фізичного покарання, призначення спортивних вправ чи певних годин праці задля добробуту школи.